

Põhja Chiosest ei leia te küll nii palju külasid kui lõunast, kuid sellele vaatamata on seal palju kohti, mida külastada. Siit leiate te saare kõrgeima mäe ning [Volissose](#) küla, mis on tuntud oma kindluse poolest. Peale selle on selles saare osas Kidiada küla, koht kust sai alguse rahvuslik vastuhakuliikumine sakslaste vastu.

Alustades Kesk-Chiose põhjapoolsemaist külades, Vrissi Passas, liikudes ülesse põhja poole, näete te Miligase ja Agios Ioannis Tholose randu. Järgmiseks jõuate te Pantoukiouse rannani, mis on nn suvekodude küla. Lõpuks jõuate te Myrsinidi kloostri.

Veidi edasi liikudes jõute te Sykiadani. See on pisike küla, kivist majadega, mis on väga tugeva konstruktsiooniga, kuid lihtsatest materjalidest, iseloomulikud mereäärsetele küladele. Sealt edasi liikudes jõuate te järgmisse kalameeste külla - [Lagadasse](#), mida peetakse üheks Chiose kauneimaks küllaks. Üks selle küla ilusid on see, et see kaunil mererannal sügava oliivioru kõrval mahajäetud allikatega. Peale selle on see koht tuntud ka oma hästi säilinud tuuleveskite poolest.

Sykiada ja Lagada vahel asub veel üks pisike, kuid tähtis küla - Kidiada. See küla jäeti maha 1949 aastal, saksa okupatsiooni ajal kasutati, seda küla varjupaigana ning rahvusliku Kaitseväge baasina. Nende inimeste mälestuseks ning austuseks rajati sinna külla monument.

Lagadast läände pöörates, madala künka kõrval asub Agrelopos. Ümber mäe, põhja poole liikudes jõuate te väikese rannani, kust paistab väike Tavrose saar.

Sealt edasi on järgmiseks sihtkohaks Delfni (Dolphin), mis on üks saare ajaloolisi kohti. 411. a., kui Chiose elanikud eraldusid Ühinenud Alliansist, seetõttu okupeerisid ateenlased selle loodusliku sadama ja ning rajasid sellest kaitsepunkti.

28 kilomeetri kaugusel Chiosest leiab te väikese [Kardamila](#) küla. 1979. aastal rajati sinna kultuuri liikumiste käigus Kultuurilise Progressi ja Arengu Klubi "Filoproodos Omilos Kardamilon". See klubi majutab küla raamtukogu, korraldab "workshop"e ning erinevaid folklooriga seotud klubisid, mida täiustab Marmor Väljakul asuv folkloori püsinäitus.

Kuus kilomeetrit sellest külast, ranniku lähedal asub [Nagos](#), unikaalne suvitamise koht. Sellest kaunist paigast, mahajäetud allikatega, leiti väljakaevamiste ajal antiikse templi jäänused aastal 1921. Teine rand, mis on nägemist väärt ning asub Nagosist vaid veidi põhja pool on Giossonas.

Edasi liikudes jõuame me Chiose kõrgeima mäe - Pelineonini, mis on 1297 meetrit kõrge. Mägi on ümbritsetud Amadese, Viki ja Kambia küladega, mis on tuntud oma kirsside poolest. Samuti asub mäe jalamil Fyta asula, ehitatud 1516 a., Diefha ja Pytios, üks tähtsamaid külasid saarel. Kõik need asulad asuvad Kambia alas.

Sealt viib tee meid Moundoni kloostri. See on vana bütsantsi aegne klooster, mis oli Türgi okupatsiooni ajal Chiose tähtsaim, religioosne keskus. Klooster ehitati 16. sajandil, Agios Ioannis Prodromose auks, tänapäeval on see koht mahajäetud, kuid siiski külastamist väärt.

Chiosest põhja pool ning [Vrontadosel](#) läänest algab tühi ning nn. igav teekond, mis viib Aepose mäest ülesse ning viib meid kunagise paksu metsa jäänusteni, mis hävis tulekahjus aastal 1981. Jätkates sõitu samas loode suunas jõuame me Katavassise ja Sidirounda küladeni. Sidirounda küla on eriti kaunis, kuna see asub mäe tipus, kust avaneb vapustav vaade merele. Selle küla kõrvalt leiab te Metochi küla, väike suve asula, kristallselge veega ning Pahi torni jäänused ja Fana kiriku.

Sidiroundast võite te mööda teist teed suunduda Volissosi, Põhja-Chiose keskkülade, mis on tuntud oma bütsantsi aegsete kindluste poolest. Selle kindluse koht ütlevad kohalikud inimesed, et see ehitati Bütsantsi kindrali Velissariose poolt, kes asustas selle ala peale seda kui ta oli jäänud pimedaks. Ka Homeril on Volissose ajaloo oma osa, ta elas selle külas. Maja, kus ta arvatavasti elas on siiani säilinud ning küla on mainitud ka Koraise raamatukogus asuva "Iliadi" raamatu eessõnas.

Peale selle leiate te Volissose ümbrusest palju isoleeritud, kuid väga kauneid randu nagu näiteks Magemena, Limnos, Lefkathia ja Agia Markella. Viimasest leiate te ka kiriku, mis on ehitatud püha Markella auks. See rannik täitub tuhandete inimestega oma püha ajal, kui kreeklased üle terve saare sinna kohale tulevad ning mitte ainult, ka mujalt maailmast. Volissosel on ka oma looduslik sadam - Limnia.

Volissoselt saare loode osasse minnes, suundub tee Amani mäe suunas, mis möödub mitmetest põllumajandusega tegelevatest küladest nagu näiteks [Pirama](#), Parparia, Trypes, Melanios ja Agio Galas. Viimases asub bütsantsi aegne Panagia Agiougoussaena kirik, mis on ehitatud koopa sissepääsu ning dekoreeritud unikaalsete, vanade puukoostega. Selle koopa taga asub veel kaks teist koobast, mis on siiani veel läbi uurimata. Nii see kirik kui ka koopad on enam kui väärt, et seda kohta külastada.

Kui me jätkame oma teekonda sealt edasi mööda teed, mis viib meid ümber mäe ning pöörame sealt itta, läbime me veel mitmeid kauneid külakesi, nendeks on: [Nenitouria](#), [Kourounia](#), Egrigoros ja Keramos. Keramose lähedalt võite te leida varemeid antiikajast ning Agiasmata on tuntud oma loodusliku sadama ning rauda sisaldavate kuumaveeallikate poolest.

Lõpuks, sealt edasi lõuna poole suundudes, peale Pispilounta küla ning enne tee lõppu jõudmist, asub Ta Markou kindlus, kus asus kunagi pisike küla enne kui 1882. aasta veresaun selle hävitas.